

M. 10284:1-4.

ACC. N:R

Landskap: Skåne
Härad: V. Göinge
Socken: Flöby
Uppteckningsår: 1947

Upptecknat av: kamrer N. Jansson
Adress: Fjelabo, Önnestråd
Berättat av: kommunal kamrer C. Persson
Född år ..... i .....

LUND UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Prestarens..... s. 1-4.

Luf. 60.

Skriv endast på denna sida!

Prestaver.

ACC. N:R M. 10284:/.

Här i Stoby är bruket av prestaver vid begravningar numera allmänt. Så är även förhållandet i omnejden. I allmänhet menas med prestaver de florbehängda stängerna. Någon gång avses de bärande personerna. "Prestaverna fördes (eller buros) av..." - "Prestaver voro...."

I min barndom (1880:talet) var prestaverande ganska sällsynt. Endast de förmögnare eller fornämligare döde blevo på detta sätt hedrade. Men småningom började det vid jordanet av enklare människor tillgå så, att två män singo före likkistan, och slutligen hade dessa föregångare tagit mod till sig och fattat prestaverna.. Detta hade sin grund i att skattskyldighet blev allmän och människorna hörjade allt mer känna sig jämbördiga - kanske främst efter döden. Bruket av prestaver har nog här i socknen ej varit allmänt förrän de senaste 30 - 40 åren. När sådana började användas kan ej sägas. För 50 - 60 år sedan användes de vid rika eller eljest mera bemärkta personers -(särskilt mäns-) begravning. Senare ha människorna som sagt blivit alltmera

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

"lia goa". Varifrån bruket kommit kan ej angivas. Antagligen s stammar det från städerna med deras skrä- och gillesväsen.

Stängerna svarta med vitglänsande spjutliknande spets, nedan för vilken florbanden äro fästade. Kyrkan äger sådana. Även begravningsentreprenörer, vilka i allt större utsträckning numera anlitas, tillhandahålla prestaver.

Som prestaverande anmodas gärna på något sätt framstående personer, arbetsgivare eller förmän till den avlidne, på något sätt framträdande församlingsbor, goda vänner till den avlidne m.fl. Knektars medverkan vid begravningar är ej känt.

Kyrkovärdar och nämndemän äro numera vanligt folk - endast om de ha utsikt att bli riksdagsmän ställas de något framför andra! Eller ock om de framhävt sig som ledare för kommunala eller politiska grupper.

I allmänhet gå de prestaverande i par framför kistan. Någon sällsynt gång har det förekommit, att prestaverande sätts den ene framför och den andre omedelbart efter kistan. Men i de fall jag sett detta förekomma, har arrangementet endast varit

ett uttryck för önskan hos de medverkande att åstadkomma en från det vanliga avvikande märkvärdighet. Som regel komma de närmast sörjande jämte prästen närmast kistan.

De övriga därefter i blandad och spridd ordning, varvid dock de, som känna sig särskilt underordnade och endast med iakttagande av en viss hövlighet blivit bjudna, gärna ställa sig sist i sällskapet. Detta gäller för hela färden till kyrka, kapell och begravningsplats. Från graven går färden utan iakttagande av någon viss ordning. I allmänhet följer ännu middag i sorgehuset.

jordfästnings-
De prestaverande stå i regel under hela ~~sorgtakten~~, numera gärna med hattarna på, utom då de tre skovlarna mull falla.

Stängerna hållas vid stående rätt upp och bäras vid gående snett uppåt. Sedan kistan sänkts i graven ställas prestaverna ned i graven, för det mesta båda vid gravens ena ända, ibland en i vardera ändan av graven. Då fanor medförföras i begravningstäget sänkas de oftast över graven. Detta bruk har dock icke förekommit beträffande prestaverna, så vitt jag

ACC. N.R M. 10284:4.

vet. Prestaverna betraktas i någon mån som sacrala ting.

Något bruk av gravgors känner jag inte till. Ej heller
har jag varje sig sett eller hört omtalas att här i orten ~~xx~~
prestaver förekommit vid andra tillfällen än begravnningar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV